Partea introductivă.
Dosarul nr.2c-9/26 /2-26015558-32-2c-10022026/ *Dispozitiv emis la 07 septembrie 2026.*
Cerere de apel depusă la 14 septembrie 2026.
Hotărîrea integrală întocmită la 01 octombrie 2026.

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 septembrie 2026 mun. Hîncești

Judecătorul Judecătoriei Hîncești, Mihaela Angheluță, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Maritimtrans" către societatea cu răspundere limitată „Petrocub &Co" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

Procedura de citare a fost legal executată.

Termenul de examinare: 10 februarie 2026 – 07 septembrie 2026.

Pricina civilă a fost redistribuită în procedura judecătorului, Mihaela Angheluță la 11 mai 2026.

a c o n s t a t a t:

În fapt:

1. La 10 februarie 2026, societatea cu răspundere limitată „Maritimtrans" (în continuare SRL „Maritimtrans") a înaintat cerere de chemare în judecată către societatea cu răspundere limitată „Petrocub &Co" (în continuare SRL „Petrocub&Co") cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că între SRL „Maritimtrans" și SRL „Maritimtrans" a fost încheiat Contractul nr. 12 din 20.01.2023, care are natura unui contract-cadru, executarea realizându-se prin comenzi pentru fiecare transport, or potrivit acestuia pârâtul în calitate de client, suportă cheltuielile suplimentare apărute din vina sa (pct. 3.3.2), inclusiv pentru deteriorarea/pierderea containerului și costurile de reparație/compensare, amenzile și pierderile în termen de 5 zile de la primirea facturii și a actelor confirmative, totodată contractul nominalizat prevede o penalitate de 0,5% pe zi.

3. A menționat că în executarea Contractului, reclamantul a prestat servicii de transport/expediție în baza a 3 comenzi, confirmate prin 3 scrisori de trăsură CMR (31.03.2025 și 02.04.2025). În cadrul executării relației contractuale, autoritățile competente (CNAIR S.A., România) au aplicat o amendă în mărime de 83133 lei pentru depășirea încărcărilor pe osii, consemnată prin PV Seria ISAC1067PF nr. 2500000153 din 01.04.2025, amendă achitată de reclamant în termenul de reducere și au fost suportate costuri pentru reparația containerului în sumă de 4674,64 lei.

4. Susține că pentru recuperarea sumelor suportate, a emis facturile: EAX000370429 din 06.05.2025 și EAX000366345 din 06.05.2025, însă pârâtul nu a achitat benevol sumele datorate, motiv pentru care a fost înaintată somația de plată din 23.09.2025, prin care a acordat un termen de 5 zile lucrătoare de la primirea acesteia pentru achitare și a fost avertizat asupra calculării penalității contractuale și a acționării în judecată. Somația a fost recepționată, însă plata nu a fost efectuată.

5. A precizat că prin răspunsul la somație, pârâtul a confirmat expres existența și cuantumul cheltuielilor reparație container, însă a refuzat achitarea, invocând generic pretinsa incidență a CMR, fără a combate clauzele contractului.

6. Consideră că raportul juridic dintre părți este unul obligațional, în cadrul căruia reclamantul și-a executat prestațiile asumate, iar pârâtul datorează contraprestația bănească și că solicitarea privind cheltuielile suportate rezonabil se înscriu în regimul general al remediilor pentru neexecutarea obligației și al reparării prejudiciului.

7. Suplimentar, a menționat că Convenția privind contractul de transport rutier internațional de mărfuri este aplicabilă exclusiv în măsura în care sunt întrunite condițiile de internaționalitate ale transportului rutier de mărfuri și există documentația specifică (scrisoare de trăsură CMR), iar raportul dedus judecății intră în sfera de reglementare a Convenției. Chiar și în ipoteza incidenței CMR, aceasta nu suprimă obligația principală de plată a prețului serviciilor prestate (navlul/contravaloarea transportului) și nu exonerează debitorul de la achitarea facturilor emise pentru servicii efectiv executate și confirmate prin documentele de transport și actele primare anexate.

8. Totodată a precizat că avertizând asupra calculării penalității și a acționării în judecată, pârâtul este obligat și la plata unei penalități.

9. Solicită reclamantul încasarea sumei de 87807,64 lei din contul pârâtului.

10. Prin încheierea nr. 2c-9/26 din 12.02.2026, a fost primită spre examinare cererea de chemare în judecată, fiind acordat pârâtului un termen de 30 zile pentru a prezenta poziția sa.

11. La 19 martie 2026, reprezentantul pârâtului a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată cu încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 8000 lei (f.d. 36-41).

12. În motivarea solicitării sale a indicat că potrivit Ordonanţei Guvernului României nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, pentru circulația pe drumurile naționale ale României cu depășiri ale maselor şi/sau dimensiunilor maxime admise, operatorul de transport (titularul autorizaţiei) urmează să obţină o autorizaţie specială de transport (A.S.T.), pentru care acesta urmează să achite o laxă legală, iar lipsa autorizaţiei menţionate a fost temeiul sancţionării reclamantului de către autorităţile Române.

13. A precizat că în temeiul art. 2.2.4. al contractului tradus şi ataşat de reclamantă, clientul avea obligaţia să prezinte expeditorului licenţe, autorizaţii de import/export, autorizaţii de tranzit, certificate de carantină, veterinare, sanitare, ecologice, radiologice şi alte documente de însoţire a mărfii transportate. Lista documentelor necesare şi formele de completare fiind coordonate cu expeditorul, pentru fiecare caz concret. Prin urmare, autorizaţia specială de transport nu este un act de însoţire a mărfii, aceasta priveşte dreptul de a circula pe drumurile naţionale ale României cu depăşiri ale maselor şi/sau dimensiunilor maxime şi urmează a fi eliberată titularului (nemijlocit operatorului de transport), iar această autorizaţie nu a fost coordonată de către expeditor şi client pentru a stabili obligaţia clientului de a obţine o astfel de autorizaţie.

14. Consideră că clauza 2.2.4 nu acoperă autorizaţiile de transport, acesta vizează exclusiv documente de însoţire a mărfii - care certifică natura, originea, calitatea sau legalitatea bunului transportat. Autorizaţia Specială de Transport nu este un document de însoţire a mărfii, ci un act administrativ ce autorizează circulaţia unui anumit autovehicul cu caracteristici gabaritice şi/sau de masă ce depăşesc limitele legale pe drumurile naţionale din România.

15. A precizat că obligaţia obţinerii AST îi revenea reclamantului, iar în cadrul transportului efectuat în baza scrisorii de trăsură CMR nr. 58-2 din 02.04.2025, expeditorul a procedat el însuși la obținerea AST Seria CTDR007A2 nr. 25000422/2025 pentru autovehiculul cu numărul

de înmatriculare ND0236 şi remorca cu numărul de înmatriculare *****, figurând ca solicitant al actului. După ce reclamantul a primit sancțiunea contravenţională la 02.04.2025 pentru depăşirea masei maxim admisă pe axe, pentru a asigura următorul transport comandat în termenul stabilit de contract, la 04.04.2025 fapt probat prin conversația „WhatsApp” purtată între reprezentantul SRL „Maritimtrans” şi reprezentantul SRL „Petrocub&CO” expeditorul a solicitat clientului din motiv că e zi de vineri zi scurtă transferul din R. Moldova va dura, să găsească o soluţie de a achita de pe un cont din România suma de 1966,53 RON, reprezentând contravaloarea AST obţinute pentru autovehiculul ND0236/*****, transmițând datele de plată şi precizând că autorizaţia nu va fi eliberată fără prezentarea ordinului de plată. Această solicitare confirmă, fără echivoc, că obţinerea AST era o obligaţie a expeditorului, acesta asumându-şi rolul de solicitant al autorizaţiei şi gestionând în mod direct raportul cu autoritatea română CNAIR SA - DRDP Constanţa. Prin urmare, în timp ce pentru transportul autovehiculului ND0236 reclamantul a procedat la obţinerea autorizaţiei solicitând clientului achitarea costului aferent, pentru celelalte două transporturi, în privinţa cărora a fost aplicată amenda nu a obținut deloc AST, deşi cunoştea că aceasta era obligatorie şi deşi urma aceeaşi procedură. Această conduită contradictorie demonstrează că reclamantul era perfect conştientă de obligaţia ce îi revenea şi a ales, în mod deliberat, să nu o îndeplinească pentru celelalte transporturi. Neobţinerea AST pentru celelalte două transporturi - culpă exclusivă a expeditorului.

16. A menționat că la ajungerea autovehiculului la punctul de control de la vama Albiţa, organul de control a constatat că depăşirea masei maxim admise pe osii şi a aplicat sancţiunea contravenţională consemnată în PV Seria ISACI067PF nr. 2500000153 din 02.04.2025. Aeastă amendă este consecinţa directă şi exclusivă a omisiunii expeditorului de a obţine autorizaţia specială de transport, obligaţie pe care reclamantul ştia foarte bine că trebuie îndeplinită - o făcuse deja pentru un alt transport în aceeaşi perioadă. SRL „Maritimtrans”, în calitate de operator de transport profesionist, cunoştea că autovehiculul utilizat depăşea masa maximă admisă pe osii şi că în absenţa AST, circulaţia pe drumurile naţionale din România era interzisă prin lege. Această concluzie este susţinută chiar de comportamentul reclamantului, care pentru un transport similar efectuat în aceeaşi perioadă. Cu toate acestea, pentru transporturile efectuate în baza CMR nr. 58-3 din 03.03.2025 şi CMR din 31.03.2025, reclamantul a ales să opereze transportul fără autorizație, asumându-şi în mod deliberat riscul încălcării OG nr. 43/1997, iar amenda aplicată nu este, prin urmare, o cheltuială neprevăzută, ci consecință directă şi previzibilă a propriei conduite ilicite.

17. Consideră că pretinderea de la pârât a contravalorii amenzii aplicate din culpa exclusivă a reclamantului este vădit lipsită de temei juridic şi contractual. Nu există niciun raport de cauzalitate între conduita clientului şi amenda aplicată.

18. Susține că a încărcat mărfurile în container/autovehicul strict conform indicațiilorşi că nu a acţionat cu nicio vină în operațiunile de încărcare şi fixare a mărfii. Orice depăşire eventuală a normelor de masă pe osii este consecinţa directă a modului în care transportatorul a organizat deplasarea.

19. A relevat că reclamantul cunoştea că la momentul acceptării comenzii tonajul mărfii, fiind indicat în scrisorile de trăsură CMR. Dacă greutatea depășea normele maxim admise pe osii, expeditorul era obligat fie să organizeze transportul cu atâtea vehicule cu câte ar fi fost suficient, fie să obţină AST în timp util pentru toate camioanele pentru care a fost necesar - astfel cum procedase pentru unul din camioane în aceeaşi perioadă, iar alegerea de a transporta fără a lua niciuna dintre aceste măsuri a aparținut exclusiv reclamantului.

20. Suplimentar a indicat că procesul-verbal de constatare a contravenţiei Seria ISACI067PF nr. 30000153 din 02.04.2025 a fost întocmit pe numele Petreanu Ion, în calitate de şofer a autovehiculului, prin urmare, obligaţia de plată amenzii contravenţionale s-a născut în patrimoniul persoanei fizice sancţionate, iar amenda a fost achitată pe loc, la punctul de trecere a frontierei de către persoana fizică, iar SRL „Maritimtrans" nu a anexat la cerea de chemare în judecată niciun act doveditor precum chitanţă, ordin de plată, extras de cont sau alt document contabil din care să rezulte că persoana juridică a suportat efectiv această sumă din patrimoniul propriu.

21. Totodată a indicat că conform procesului-verbal de constatare a contravenţiei, cuantumul amenzii aplicate este de 14500 RON, fiind achitată în termenul de reducere în sumă de 3500 RON, însă reclamantul a solicitat suma de 83133 lei echivalentul a 20800 RON, cu mult superioară celei achitate efectiv, fără a justifica această diferenţă.

22. În continuare reclamantul nu a identificat şi nu a dovedit cauza deteriorării containerului şi nu a stabilit o legătură de cauzalitate între acţiunile/inacţiunile clientului şi pretinsul prejudiciu. Simpla invocare a art. 3.6 din Contract nu substituie obligaţia de a proba culpa clientului.

23. Susține că reparația containerului a fost facturată la 23.04.2025, după aproximativ 23 de zile după finalizarea transportului, iar o notificare cu privire la deteriorarea containerului nu există la dosar.

24. Consideră că fără o constatare imediată şi documentată a stării containerului la momentul predării, este imposibil a se atribui pârâtului responsabilitatea pentru o deteriorare constatată la mai bine de trei săptămâni după finalizarea transportului.

25. A menționat că nu au fost prezentate documente justificative care să ateste sumele real suportate de către reclamant, deși pârâtul prin scrisoarea prealabilă le-a solicitat.

26. Prin referința înaintată pârâtul a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate pentru prezenta acțiune, inclusiv pentru acțiunile extrajudiciare în raport cu aceasta în sumă de 8000 lei.

27. La 04 mai 2026, prin intermediul secției de evidență documentară și procesuală, reprezentantul reclamantul a înaintat obiecții la referință.

28. În cadrul acestora, a indicat că pârâtul încearcă să mute analiza cauzei în zona răspunderii contravenționale invocând persoana pe numele căreia au fost întocmite procesele-verbale de contravenție, însă reclamantul solicită recuperarea unor cheltuieli suportate în cadrul executării contractului din 20.01.2023, cheltuieli care nu ţin de culpa expeditorului. Contractul dintre părţi reglementează expres suportarea cheltuielilor suplimentare care au apărut din vina clientului şi/sau ca urmare a altor împrejurări neprevăzute, conform facturilor emise.

29. A menționat că potrivit pct. 4.9 din contract, amenzile, pierderile şi alte cheltuieli în procesul prestării serviciilor se achită de către părţi în termenul contractual facturilor și actelor confirmative. Cheltuiala a apărut în legătură directă cu transportul efectuat pentru pârât, cu marfa acesteia şi cu documentele de transport aferente comenzii sale, iar în aceste condiţii, cheltuiala nu poate fi privită ca o cheltuială străină contractului, consecință financiară apărută în cursul executării prestației asumate.

30. Susține că deși procesul-verbal a fost emis pe numele conducătorului auto nu înlătură dreptul reclamantului de a recupera suma efectiv achitată.

31. A relevat că reclamantul a comandat la 20.03.2025 autorizaţii speciale de transport pentru toate cele trei mijloace de transport implicat în transportarea containerelor cu marfa destinată pârâtului în baza informațiilor comunicate de client cu privire la masa mărfurilor.

32. Consideră că a avut loc depășirea parametrilor din cauza modului neuniform de amplasare a mărfii în interiorul containerului, împrejurare care nu putea fi cunoscută şi verificată de reclamant la momentul preluării containerului, deoarece acesta era sigilat. Reclamantul nu a participat la încărcarea containerului în portul de origine şi nu a avut posibilitatea reală de a verifica modul de amplasare a mărfii în interiorul containerului și nu poate fi reţinută culpa sa pentru o împrejurare care ţine de marfă.

33. A menționat că pârâtul în calitate de client/beneficiar avea obligaţia să asigure o marfă pregătită, ambalată, fixată şi distribuit corespunzător, astfel încât transportul să nu genereze depășirea sarcinilor pe axe.

34. A precizat că plata amenzii a fost efectuată cu cardul reclamantului fapt confirmat prin bonul de plată anexat și nu de conducătorul auto în nume personal.

35. Totodată a subliniat că factura indică în mod expres containerul ***** şi suma de 271 dolari SUA manipulare, curăţare şi reparaţie, a aceluiași container ce a fost utilizat în vederea executării comenzii pentru pârât, iar deteriorarea containerului este confirmată şi prin fotografiile efectuate, din care rezultă deteriorări vizibile ale containerului.

36. Consideră că emiterea facturii după aproximativ 23 zile transportului nu înlătură legătura cu transportul efectuat și costurile aferente reparațiilor.

37. A relevat că pretenţiile formulate în prezenta cauză nu vizează răspunderea pentru pierderea, întârzierea sau avarierea mărfii, ci recuperarea unor cheltuieli suplimentare suportate în cursul executării contractului determinate de modul de pregătire, încărcare şi distribuire a mărfii în container precum şi de consecinţele financiare generate de această situaţie, iar simpla trimitere la Convenţia CMR nu este suficientă pentru a înlătura clauzei contractuale asumate de părţi, în special cele privind suportarea de către client a cheltuielilor suplimentare, a amenzilor şi a pierderilor generate din culpa acestuia ori în legătură cu marfa transportată.

38. Reclamantul a mai menționat că a obţinut AST-uri pentru toate cele trei mijloace de transport, iar sancţiunea nu a fost cauzată de lipsa autorizației, ci de depășirea sarcinilor pe axe determinată de distribuirea neuniformă a mărfii, împrejurare care nu putea fi verificată sau corectată de reclamant la preluarea containerului sigilat.

39. Solicită admiterea cererii de chemare în judecată cu respingerea pretenției privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică înaintată de pârât.

Motivarea instanței:

40. Analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Maritimtrans” către societatea cu răspundere limitată „Petrocub &Co”, se respinge ca fiind neîntemeiată.

41. În conformitate cu art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a

cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile.

Reieșind din prevederile citate, instanța la etapa examinării pricinii, nu a stabilit incidența vreuneia dintre cele trei situații, care ar necesita convocarea părților în ședință, cererea fiind pasibilă de a fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă.

42. Raportat la materialele cauzei, nu s-a apreciat necesar de a fi convocate părțile, la fel, nu a fost înaintată solicitarea vreuneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

43. În conformitate cu art. 276^4 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

44. Conform art. 130 alin. (1), (2), (3) Cod procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Instanța a constatat următoarele circumstanțe de fapt.

45. La 20.01.2023, între SRL „Maritimtrans”, în calitate de expeditor și SRL „Petrocub &Co”, în calitate de client a fost încheiat contractul-însărcinare nr. 12 (f.d. 12-14, 15-17).

46. Materialele pricinii atestă eliberarea a scrisorilor de transport:

- nr. 0517780 din 02.04.2025 pentru mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare NDO 236;
- nr. 0503877 din 03.03.2025 pentru mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare CQZ 384;
- nr. 0517833 din 31.03.2025 pentru mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare DDM 042 (f.d. 19, 20, 21).

47. Totodată, a fost anexat procesul-verbal de constatare a contravenţiei seria ISACI067PF nr. 2500000158 din 02.04.2025, iar din textul acestuia poate fi deslușit că Petreanu Ion a circulat pe sectorul de drum INT DN39 cu masa totală de 42,76 tone și cu axa triplă de 25,26 tone, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 14500 RON, însă a fost achitată în perioada de reducere în sumă de 3500 RON (f.d. 24).

48. În continuare, la 04.04.2025, de către DRDP Constanța a fost emisă Autorizația Specială de Transport cu seria CTDR007A2 nr. 2500000422/2025 pentru mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare ***** cu remorca ***** pentru masa totală de 47.50 t. pentru SRL „Maritimtrans”, achitată de SRL „Avis Trans” (f.d. 45-46, 47).

49. Din materialele cauzei judecătorul constată că pe numele SRL „Maritimtrans”, la 23.04.2025 a fost emis contul de plată nr. 21103 pentru serviciile de expediție și/sau transport multimodal, servicii de manipulare, curățare și reparație în portul Constanța pentru containerul

nr. ***** MSC HOGGAR/AL511A/30 mar 2025 MEDUYX460973 în sumă de 271 USD (f.d. 25).

50. La 06.05.2025, SRL „Maritimtrans” a emis factura fiscală nr. EAX000370429 din 06.05.2025 față de SRL „Petrocub &Co” pentru depășirea maselor maxime admise ale camionului ***** container proces verbal nr. 2500000153 în sumă de 83133 lei și factura fiscală nr. EAX000366345 pentru servicii de manipulare, curățare și reparație în portul Constanța ***** în sumă de 4674,64 lei (f.d. 22).

51. La 23 septembrie 2025, în adresa pârâtului a fost expediată o somație de plată prin care s-a solicitat efectuarea plăților în sumă de 83133 lei și 4674,64 lei în baza facturilor fiscale nominalizate, iar prin scrisoarea din 16.05.2025, SRL „Petrocub &Co” a solicitat copia actelor care confirmă achitarea de către SRL „Maritimtrans” a sumelor pretinse în calitate de cheltuieli suplimentare.

52. Conform art.774 alin.(1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

53. Potrivit art.776 din Codul civil, stipulează că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

54. La caz, reclamantul pretinde că obligația pârâtului la achitarea sumelor menționate reiese din pct. 3.4 al Contractului-însărcinare nr. 12 din 20.01.2023 potrivit căruia „sumele amenzilor și pierderilor suportate de expeditor ca urmare a întocmirii necorespunzătoare de către client a documentelor, a lipsei informațiilor/documentelor necesare sau din alte cauze imputabile clientului, se achită de client în termen de 5 (cinci) zile lucrătoare din data emiterii facturii de către expeditor”.

55. Reieșind din prevederea contractuală citată, reclamantul consideră că pârâtul este obligat la plata sumei de 83133 lei (echivalentul a 20800 RON) pe care invocă că achitat-o în calitate de amendă din motiv că a transportat marfa SRL „Petrocub &Co” cu depășirea masei admisibile.

56. În acest sens judecătorul precizează că instanța urmează să stabilească dacă legătura dintre amenda achitată de către reclamant, obligația neîndeplinită a pârâtului și înscrisurile confirmative în acest sens .

57. La caz, judecătorul a stabilit că la materialele pricinii a fost anexat procesul-verbal de constatare a contravenţiei seria ISACI067PF nr. 2500000158 din 02.04.2025, iar din textul acestuia poate fi deslușit că Petreanu Ion a circulat pe sectorul de drum INT DN39 cu mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare ***** pentru care i s-a stabilit o sancțiune în cuantum total de 14500 RON, însă care a fost achitată doar în mărime de 3500 RON, în termenul de reducere permis.

58. Prin urmare, judecătorul relevă că nu este clară proveniența creanței în mărime de 83133 lei pe care o solicită reclamantul, dat fiind faptul că atât potrivit înscrisurilor precum și celor invocate în cererea a menționat că a achitat amenda în mărime de 3500 lei RON, aproximativ echivalentul 13400 lei MD.

59. Totodată, potrivit facturii fiscale înaintate, în temeiul căruia reclamantul solicită încasarea sumei de 83133 lei, aceasta se referă la un alt mijloc de transport cu numărul de înmatriculare ***** distinct decât cel inserat în cadrul procesul-verbal de constatare a contravenţiei seria ISACI067PF nr. 2500000158 din 02.04.2025.

60. De asemenea, judecătorul, din înscrisurile prezentate nu a atestat întocmirea necorespunzătoare a clientului, SRL „Petrocub &Co”, în temeiul căreia a intervenit sancționarea

contravențională a expeditorului, SRL „Maritimtrans”, așa cum prevede pct. 3.4 al Contractului încheiat între părți.

61. Or, anume acesta este temeiul principal în baza căruia își întemeiază reclamantul acțiunea.

62. În acest sens, din probele prezentate judecătorul nu a identificat care acțiuni ale SRL „Petrocub &Co” au determinat ca angajatul SRL „Maritimtrans” să circule pe drumul INT DN-39 -RO cu o masă depășită a mijlocului de transport, precum și cantitatea depășită.

63. Într-o altă ordine de idei, judecătorul relevă că deși de către SRL „Maritimtrans” a fost emisă factura fiscală nr. EAX000366345 pentru servicii de manipulare, curățare și reparație în portul Constanța ***** în sumă de 4674,64 lei pe numele SRL „Petrocub &Co”, potrivit înscrisurilor nu poate fi stabilit că prejudiciul adus containerului a fost cauzat de acțiunile pârâtului.

64. La caz, judecătorul precizează că la momentul predării încărcăturii nu a fost întocmit vreun proces-verbal de primire predare sau orice alt act prin care SRL „Petrocub &Co” a fost informat despre prejudiciul cauzat de ultimul, cât și prin care acțiuni această pagubă a fost cauzată.

65. Subsecvent, judecătorul menționează că partea care invocă o anumită circumstanță, urmează să fie dovedite în măsura în care cealaltă parte le-a negat.

66. Or, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

67. În consecință, nefiind demonstrată culpa pârâtului în vederea sancționării SRL „Maritimtrans”, precum și în lipsa înscrisurilor care să ateste prejudiciul cauzat de SRL „Petrocub &Co”, judecătorul va respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

68. În conformitate cu 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

69. Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

70. Conform art. 98 alin.(1) Cod de procedură civilă cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată a fost scutit reclamantul, se încasează la buget de la pârât proporțional părți admise din acțiunea civilă , dacă pârâtul nu este scutit de la plata cheltuielilor de judecată.

71. Totodată, la determinarea cuantumului cheltuielilor de judecată, instanța de judecată, ține cont în această materie de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului. Potrivit acesteia partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil (cauzele Costin împotriva României, Străin împotriva României, Stere şi alţii împotriva României, Raicu împotriva României).

72. Judecătorul menționează că pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie și lista

detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Prin urmare în vederea solicitării cheltuielilor în legătură cu plata serviciilor de asistență juridică, reprezentantul pârâtului a anexat factura fiscală nr. EBG000340178 din 16.03.2026 de plată a serviciilor avocatului, Dinu Sisianu în sumă de 8000 lei, actul de predare-primire cu enumerarea serviciilor juridice SM din 16.03.2026 și ordinul de plată pentru serviciilor juridice din 16.03.2026 în sumă de 8000 lei.

Astfel, reclamantul fiind partea care a pierdut procesul, va fi obligat la plata cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 8000 lei în beneficiul pârâtului.

Partea dispozitivă.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 243, 276^3-276^4 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Maritimtrans” către societatea cu răspundere limitată „Petrocub &Co” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează, din contul societății cu răspundere limitată „Maritimtrans” cod fiscal *****, cu sediul în mun. Chișinău, *****, în beneficiul societății cu răspundere limitată „Petrocub &Co”, cod fiscal 1*****, cu sediul mun. Hîncești, str. *****. 137, cheltuieli privind asistența juridică în mărime de 8000 lei (opt mii lei).

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului
Judecătorul Mihaela Angheluță